

Nefin veljen J A A K O B I N K I R J A

Hänen saarnansa veljilleen. Hän saattaa häpeään miehen, joka yrittää kumota Kristuksen opin. Muutama sana Nefin kansan historiasta.

1 LUKU

Nefiläiset ja laamanilaiset. Nefin, Lehin pojan, kuolema. Paatuneisuutta ja jumalattomia tapoja.

1. Sillä katso, tapahtui, että viisikymmentä ja viisi vuotta oli kulunut siitä, kun Lehi lähti Jerusalemistä; niinpä Nefi antoi minulle, Jaakobille, käskyn niiden pienten levyjen suhteen, joihin nämä asiat on kaiverrettu.
2. Ja hän antoi minulle, Jaakobille, käskyn, että minun pitää kirjoittaa näille levyille vähän niistä asioista, joita pitäisin suuriarvoisimpina; että koskettelisin vain vähän tämän kansan historiaa, jota sanotaan Nefin kansaksi.
3. Sillä hän sanoi, että hänen kansansa historia kaiverrettaisiin hänen toisiin levyihinsä ja että minun tuli säilyttää nämä levyt ja antaa ne edelleen jälkeläisilleni sukupolvesta toiseen.
4. Ja jos esiintyisi saarnaamista, joka olisi pyhää, tai ilmoituksia, jotka olisivat tärkeitä, taikka profetoimista, minun tulisi kaivertaa pääasiat niistä näihin levyihin ja kosketella niitä niin tarkasti kuin mahdollista, Kristuksen tähden ja meidän kansamme tähden.
5. Sillä uskon ja suuren ahdistuksen tähden meille totisesti oli ilmoitettu kansastamme, mitä sille tapahtuisi.
6. Ja me olemme saaneet myös monia ilmoituksia ja runsaasti profetian henkeä; sen tähden me olemme saaneet tietää Kristuksesta ja hänen tulevasta valtakunnastaan.
7. Sen tähden me teimme utterasti työtä kansamme keskuudessa, jotta saisimme sen johdatetuksi Kristuksen tykö, ja osalliseksi Jumalan hyvyydestä, jotta se pääsisi hänen lepoonsa, niin ettei hän suinkaan vanhoisi vihassansa, että se ei pääsisi sisään, kuten katkeroituksessa, kiusauksen päivinä, Israelin lasten erämaassa ollessa.
8. Jumalan nimessä me sen vuoksi toivoisimme, että saisimme kaikki ihmiset luopumaan kapinoinnista Jumalaa vastaan ja sytyttämästä häntä vihaan, ja sen sijaan uskomaan Kristukseen, muistamaan hänen kuolemaansa, ottamaan hänen ristinsä ja kantamaan maailman pilkan; sen tähden minä, Jaakob, otan täyttääkseni veljeni Nefin käskyn.
9. Ja Nefi alkoi tulla vanhaksi, ja hän ymmärsi, että hänen oli pian kuoltava; sen tähden hän voiteli erään miehen olemaan nyt kansansa kuninkaana ja hallitsijana, siten toimimaan kuin kuninkaat hallitessansa.
10. Ja koska kansa oli suuresti rakastanut Nefiä, joka oli ollut heidän suuri suojelijansa, käyttänyt Laabanin miekkaa heidän puolustukseksensa ja työskennellyt koko elinaikansa heidän menestykseksensä,
11. kansa halusi säilyttää hänen nimensä muistossaan. Ja kuka tahansa astui hallitsijaksi hänen paikalleen, sitä kansa nimitti toiseksi Nefiksi, kolmanneksi Nefiksi jne., sitä mukaa kuin kukin kuningas hallitsi; ja näitä nimityksiä kansa heistä käytti, olipa heidän nimensä mikä tahansa.
12. Ja tapahtui, että Nefi kuoli.
13. Ja ne, jotka eivät olleet laamanilaisia, olivat nefiläisiä; heitä nimitettiin kuitenkin nefiläisiksi, jaakobilaisiksi, joosefilaisiksi, soramilaisiksi, laamanilaisiksi, lemuelilaisiksi ja ismaelilaisiksi.
14. Mutta minä, Jaakob, en tästä lähin erota heitä toisistaan näillä nimityksillä, vaan sanon laamanilaisiksi niitä, jotka yrittävät tuhota Nefin kansan, ja niitä, jotka ovat Nefin kannattajia, minä sanon nefiläisiksi eli Nefin kansaksi, kuninkaiden hallituksen mukaan.
15. Ja nyt tapahtui, että Nefin kansa toisen kuninkaan hallituskauden aikana alkoi paaduttaa sydäntänsä, ruveten jonkin verran antamaan valtaa jumalattomille tavoille, kuten Daavid muinoin halutessaan monta vaimoa ja sivuvaimoja, sekä myös Salomo, hänen poikansa.
16. Rupesivatpa he myös tavoittelemaan paljoa kultaa ja hopeaa ja alkoivat täytyä jonkin verran ylpeyden hengestä.
17. Sen tähden minä, Jaakob, puhuin heille nämä sanat opettaessani heitä temppelissä, saatuaani ensin Herralta tehtäväni.
18. Sillä Nefin käden kautta oli minut, Jaakob, ja veljeni Joosef vihitty tämän kansan apeiksi ja opettajiksi.
19. Ja me pidimme virkaamme kunnialla Herraa palvellen, ottaen päällemme vastuun ja ottaen kansan synnit vastataksemme, mikäli emme kaikella ahkeruudella opettaneet heille Jumalan sanaa; ahertamalla siis kykymme mukaan emme saa heidän vertansa vaatteillemme; muuten heidän verensä tulisi meidän vaatteillemme, eikä meitä havaitaisi tahrattomiksi viimeisenä päivänä.

2 LUKU

Jaakob tuomitsee siveettömyyden ja muita syntejä. Useiden vaimojen pito jumalattomuuden takia kielletty.

1. Sanat, jotka Jaakob, Nefin veli, puhui Nefin kansalle Nefin kuoleman jälkeen:
2. Nyt, rakkaat veljeni, minä, Jaakob, tulen tänä päivänä temppeliin sen vastuullisuuden mukaisesti, joka minulla on Jumalan edessä pitääkseni virkani kunnialla ja puhdistaakseni vaatteeni teidän synneistänne, julistamaan teille Jumalan sanaa.
3. Ja te tiedätte itse, että minä olen tähän saakka utterasti hoitanut kutsumukseni virkaa, mutta tänä päivänä minua painaa paljon suurempi huoli ja ahdistus teidän sielujenne autuudesta kuin tähän saakka.

4. Sillä katso, toistaiseksi te olette olleet kuuliaisesti Herran sanalle, jonka minä olen antanut teille.
5. Mutta katso, kuulkaa minua ja tietäkää, että minä taivaan ja maan kaikkivoivan Luojan avulla voin ilmoittaa teille teidän ajatuksenne, että te rupeatte tekemään synnin tekoja, mikä synti on suuri kauhistus minun silmissäni ja kauhistava Jumalan silmissä.
6. Se että minun on todistettava teille teidän sydäntenne pahuudesta, tekee minun sieluni murheelliseksi ja saa minut häpeän vallassa välttelemään Luojani kasvoja.
7. Ja minua murehduttaa myös, että minun täytyy käyttää niin rohkeata puhetta teistä vaimojenne ja lastenne läsnäollessa, joista monien tunteet ovat erinomaisen herkäät, siveät ja arat Jumalan edessä, kuten Jumalalle on otollista;
8. ja minä oletan heidän tulleen tänne kuulemaan ihanaa Jumalan sanaa, sanaa, joka parantaa haavoitetun sielun.
9. Sen tähden minun mieleni on raskas siitä, että Jumalalta saamani ankara käsky pakottaa minua nuhtelemaan teitä teidän rikoksistanne ja syventämään niiden haavoja, jotka jo ovat haavoitettuja, sen sijaan että heitä lohduttaisin ja lääkitsisin heidän haavojansa; ja niitä varten, joita ei ole haavoitettu, ovat tikarit valmiina lävistämään heidän sielunsa ja haavoittamaan heidän herkkiä mieliänsä, sen sijaan että heitä ravittaisiin Jumalan ihanalla sanalla.
10. Mutta tehtävän vaikeudesta huolimatta minun täytyy tehdä Jumalan antamien tinkimättömien käskyjen mukaisesti ja puhua teille teidän pahuudestanne ja kauhistuksistanne niiden läsnäollessa, joilla on puhdas sydän ja joilla on särjetty sydän, ja kaikkivaltiaan Jumalan läpituokean katseen alla.
11. Sen tähden minun täytyy sanoa teille totuus Jumalan sanan selkeyden mukaisesti. Sillä, katso, kysyessäni neuvoa Herralta minulle tuli tällainen sana: Jaakob, mene huomenna temppeleihin ja julista sitä sanaa, jonka minä annan sinulle tätä kansaa varten.
12. Ja nyt katsokaa, veljeni, tämä on se sana, jota minä julistan teille, että monet teistä ovat alkaneet etsiä kultaa ja hopeaa ja kaikenlaisia kallisarvoisia metalleja, joita on tässä maassa, joka on lupauksen maa teille ja teidän jälkeläisillenne, yltäkylläisen runsaasti.
13. Ja Jumalan johdettava käsi on erittäin lempeästi suosinut teitä, niin että te olette saaneet paljon rikkauksia; ja sen tähden, että muutamat teistä ovat saaneet runsaammin kuin teidän veljillänne on, te ylpeilette sydämissänne ja kuljette kenokaulaisina ja päät pystyssä vaatetuksenne kallisarvoisuuden tähden ja vainoatte veljiänne, koska arvellette olevanne heitä parempia.
14. Mutta veljeni, luuletteko, että Jumala vanhurskauttaa teidät, kun näin teette? Katso, minä sanon teille: Ei. Vaan hän tuomitsee teidät, ja jos te itsepäisesti pidätte kiinni näistä tavoistanne, hänen tuomionsa tulevat joutuisasti kohtaamaan teidät.
15. Oi kunpa hän näyttäisi teille, että hän voi lävistää teidät ja että hän yhdellä silmänsä katseella voi lyödä teidät tomuun!
16. Oi kunpa hän puhdistaisi teidät tästä jumalattomuudesta ja kauhistuksesta. Ja oi kunpa te kuuntelisitte hänen käskyjensä sanaa ettekä antaisi tämän sydämenne ylpeyden koitua sielunne tuhoksi!
17. Ajatelkaa veljiänne niin kuin itseänne, olkaa ystävällisiä kaikille ja anteliaita omaisuutenne käytössä, jotta he tulisivat rikkaiksi kuten te.
18. Mutta ennen rikkauden tavoittelua etsikää Jumalan valtakuntaa.
19. Ja saatuanne toivon Kristuksessa te saatte rikkauksia, jos niitä tavoittelette; ja te tavoittelette niitä voidaksenne tehdä hyvää - vaatettaaksenne alastomia, ruokkiaksenne nälkäisiä, vapauttaaksenne vankeja ja auttaaksenne sairaita ja raskautettuja.
20. Ja nyt, veljeni, minä olen puhunut teille ylpeydestä; ja ne teistä, jotka olette kiusanneet lähimmäistänne ja vainonneet häntä sydämenne ylpeyden tähden, ylpeissänsä siitä, mitä Jumala on teille antanut, mitä sanotte siitä te?
21. Ettekö luule, että sellainen on kauhistus hänelle, joka on luonut kaiken lihan? Ja hänen silmissään toinen olento on yhtä arvokas kuin toinenkin. Ja kaikki liha on tomusta; ja samaa tarkoitusta varten hän on luonut heidät, jotta he pitäisivät hänen käskynsä ja iankaikkisesti ylistäisivät häntä.
22. Ja nyt minä läkkään puhumasta teille tästä ylpeydestä. Ja ellei minun tarvitsisi puhua teille suuremmasta rikoksesta, minun sydämeni suuresti iloitsisi teistä.
23. Mutta Jumalan sana painaa minua teidän suurempien rikostenne tähden. Sillä katso, näin sanoo Herra: Tämä kansa alkaa käydä jumalattomaksi; se ei ymmärrä kirjoituksia, sillä se yrittää haureuteen syyllistyessään puolustautua sen nojalla, mitä on kirjoitettu Daavidista ja hänen pojastaan Salomosta.
24. Katso, Daavidilla ja Salomolla oli tosiaan monta vaimoa ja sivuvaimoa, mikä oli kauhistus minun silmissäni, sanoo Herra.
25. Sen tähden, näin sanoo Herra: Minä olen johdattanut pois tämän kansan Jerusalemin maasta käsivarteni voimalla nostattaakseni itselleni vanhurskaan vesan Joosefin kupeiden hedelmästä.
26. Sen tähden minä, Herra Jumala, en ole salliva tämän kansan tehdä samalla tavalla kuin he muinoin.
27. Sen tähden, veljeni, kuulkaa minua, ja kallistakaa korvanne Herran sanalle: Sillä älköön teidän keskuudessanne yhdelläkään miehellä olko enempää kuin yksi vaimo; älköönkään hänellä olko ainoatakaan sivuvaimoa,
28. sillä minä, Herra Jumala, olen mielistynyt naisten siveyteen. Ja haureus on kauhistus minun edessäni; näin sanoo Herra Sebaot.
29. Sen tähden tämä kansa pitääköön minun käskyni!, sanoo Herra Sebaot, taikka kirottu olkoon maa heidän tähtensä.
30. Sillä, jos minä haluan herättää itselleni siementä, sanoo Herra Sebaot, minä annan käskyn kansalleni; mutta muutoin kulkooot he näitä asioita.
31. Sillä katso, minä, Herra, olen nähnyt kansani tytärten murheen ja kuullut heidän valituksensa Jerusalemin maassa ja kaikissa minun kansani maissa heidän aviomiestensä jumalattomuuden ja kauhistuksen tähden,

32. enkä minä aio sietää, sanoo Herra Sebaot, että tämän Jerusalemin maasta johdattamani kansan ihanien tyttären huudot nousevat tyköni minun kansani miehiä vastaan, sanoo Herra Sebaot.
33. Sillä heidän ei pidä saattaman orjuuteen minun kansani tyttäriä heidän suloisuutensa tähden, taikka minä rankaisen heitä ankaralla kirouksella, joka on koitua heidän tuhoksensa; sillä heidän ei pidä harjoittaman haureutta, kuten aikaisemmin eläneet, sanoo Herra Sebaot.
34. Ja nyt katsokaa, veljeni, te tiedätte, että nämä käskyt annettiin meidän isällemme Lehil-le; te olette siis tietäneet ne entuudestaan; ja te olette joutuneet suuren tuomion alai-siksi, sillä te olette tehneet sellaista, mitä teidän ei olisi pitänyt tehdä.
35. Katso, te olette tehneet suurempia syntejä kuin laamanilaiset, meidän veljemme. Te olette murtaneet herkkien vaimojenne sydämet ja menettäneet lastenne luottamuksen heille osoittamanne huonon esimerkin tähden; ja heidän sydämensä nyyhkytykset koho-avat Jumalan tykö teitä vastaan. Ja teitä kohtaavan Jumalan sanan ankaruuden tähden monet sydämet kuolivat syvien haavojen lävistäminä.

3 LUKU

Jaakobin syytösten jatkoa. Laamanilaiset vanhurskaampia kuin nefiläiset. Edellisiä ylistetään heidän aviollisen uskollisuutensa tähden. Jälkimmäisiä taas varoitetaan.

1. Mutta katso, minä, Jaakob, haluaisin puhua teille, jotka olette puhdassydämissä. Kääntä-kää silmänne Jumalaan horjumattomin mielin ja rukoilkaa häntä järkkymättömällä us-kolla, niin hän antaa teille lohdun vaivoistanne ja ajaa teidän asiaanne ja langettaa tuo-mion niille, jotka teidän tuhoanne etsivät.
2. Oi te kaikki, jotka olette puhdassydämissä, nostakaa päännne ja ottakaa vastaan Jumalan mielisuosion sana ja nauttikaa hänen rakkaudestansa; sillä niin voitte tehdä ikuisesti, jos mielenne on luja.
3. Mutta voi, voi teitä, jotka ette ole sydämeltänne puhtaita, jotka tänä päivänä olette saastaiset Jumalan edessä; sillä ellette te tee parannusta, kirotaan maa teidän tähten-ne; ja laamanilaiset, jotka eivät ole saastaisia, kuten te, vaikka heidät on kirottu anka-ralla kirouksella, ruoskivat teitä, kunnes te tuhoudutte.
4. Ja pian tulee aika, jolloin he, ellette te tee parannusta, ottavat haltuunsa teidän perintö-maanne, ja Herra Jumala johdattaa vanhurskaat pois teidän keskuudestanne.
5. Katsokaa, laamanilaiset, teidän veljenne, joita te vihaatte heidän saastaisuutensa täh-den ja sen kirouksen tähden, joka on kohdannut heidän ihoansa, ovat teitä vanhurs-kaampia; sillä he eivät ole unohtaneet Herran käskyä, joka annettiin meidän isillemme, että heillä piti olla vain yksi vaimo eikä ainoatakaan sivuvaimoa ja ettei heidän keskuu-dessansa pitänyt haureutta harjoittaa.
6. Ja nyt he pitävät kiinni tämän käskyn noudattamisesta; sen tähden, tämän kuuliaisuu-den tähden, jota he ovat osoittaneet tämän käskyn noudattamisessa, Herra Jumala ei ole tuhoava heitä, vaan armahtaa heitä, ja kerran heistä on tuleva siunattu kansa.
7. Katso, heidän aviomiemensä rakastavat vaimojansa, ja heidän aviovaimonsa rakastavat miehiänsä; ja heidän aviomiehensä ja heidän aviovalmonsä rakastavat lapsiansa; ja heidän epäuskonsa ja vihansa teitä kohtaan johtuu heidän isiensä synneistä; paljonko heitä parempia siis olette suuren Luojanne silmissä?
8. Oi veljeni. minä pelkään, että ellette tee parannusta synneistänne, heidän ihonsa tulee valkoisemmaksi kuin teidän, kun teidät viedään heidän kanssansa Jumalan valtaistui-men eteen.
9. Sen tähden minä annan teille käskyn, joka on Jumalan sana, ettei teidän pidä enää halveksia heitä heidän ihonsa tummuuden tähden, eikä teidän pidä herjata heitä heidän saastaisuutensa tähden, vaan teidän pitää muistaa omaa saastaisuuttanne ja muistaa, että heidän saastaisuutensa johtui heidän isistänsä.
10. Sen tähden teidän tulee muistaa lapsianne, kuinka olette saattaneet heidän sydämensä murheellisiksi sillä esimerkillä, mitä olette heille näyttäneet; ja muistakaa myös, että te voitte saastaisuutenne tähden saattaa lapsenne tuhoon, ja heidän syntinsä luetaan tei-dän viaksenne viimeisenä päivänä.
11. Oi veljeni, kuunnelkaa minun sanojani; herättäkää sielunne kyvyt, ravistakaa itseänne, jotta heräisitte kuoleman unesta; ja vapauttakaa itsenne helvetin tuskasta, jotta teistä ei tulisi perkeleen enkeleitä, jotka joutuvat heitetyiksi tuli- ja tulikivijärveen, mikä on toinen kuolema.
12. Ja minä, Jaakob, puhuin monia muitakin asioita Nefin kansalle, varoittaen sitä siveettö-myydestä ja irstaisuudesta ja kaikenlaisesta synnistä, kertoen sille niiden kauhistavista seurauksista.
13. Eikä sadatta osaakaan siitä, mitä tämä kansa, joka nyt alkoi olla monilukuinen, toimitti, voida kirjoittaa näille levyille, mutta paljon sen toimista on kirjoitettuna isommille levyil-le ja sen sodat ja riitaisuudet ja sen kuninkaiden hallitustoimet.
14. Näitä levyjä nimitetään Jaakobin levyiksi, ja ne on Nefi valmistanut. Ja minä päätän näiden sanojen puhumisen.

4 LUKU

Jaakobin opetusten jatkoa. Mooseksen laki nefiläisten opastajana Kristuksen tykö. Ennustus siitä, että juutalaiset hylkäävät hänet.

1. Ja katso, tapahtui, että minä, Jaakob, olin paljon suullisesti opettanut kansaani (ja minä voin kirjoittaa vain pienen osan sanoistani niiden levyihin kaivertamisen vaikeuden täh-den), ja me tiedämme, että se, mitä me kirjoitamme levyille, on pysyvä;
2. mutta mitä tahansa me kirjoitamme muulle kuin levyille, se on tuhoutuva ja häviää; mutta me voimme kirjoittaa muutamia sanoja levyille, jotka antavat meidän lapsillemme sekä rakkaille veljillemme vähäisen määrän tietoja meistä eli heidän isistänsä -

3. tästä me iloitsemme, ja me aherramme uutterasti näiden sanojen levyihin kaivertamisessa, toivoen että meidän rakkaat veljemme ja meidän lapsemme ottaisivat ne vastaan kiitollisin sydämin ja katselisivat niitä, jotta he ensimmäisistä vanhemmistansa kuullessansa tuntisivat iloa eivätkä murhetta ja halveksintaa.
4. Sillä tätä varten me olemme kirjoittaneet tämän, jotta he tietäisivät, että meillä oli tieto Kristuksesta ja hänen kirkkautensa toivo monta sataa vuotta ennen hänen tulemistansa; eikä ainoastaan meillä itsellämme ollut hänen kirkkautensa toivo, vaan myös kaikilla pyhillä profeetoilla, jotka olivat ennen meitä.
5. Katso, he uskoivat Kristukseen ja kumartaen rukoilivat Isää hänen nimesssä, ja mekin kumartaen rukoilimme Isää hänen nimesssä. Ja tämän tähden me noudatamme Moosesken lakia, koska se johdattaa sielumme hänen tykönsä; ja tämän tähden se luetaan meille vanhurskaudeksi, aivan kuten Aabrahamille erämaassa luettiin kuuliaisuudeksi Jumalan käskyjä kohtaan se, että hän aikoi uhrata poikansa Iisakin, mikä on vertauskuva Jumalasta ja hänen Ainosyntyisestä Pojastansa.
6. Sen tähden me tutkimme profeettoja, ja meillä on monia ilmoituksia ja profetian henki; ja kaikkien näiden todistuksien avulla me saamme toivon, ja meidän uskomme lujittuu järkkymättömäksi, niin että me totisesti voimme käskeä Jeesuksen nimessä, ja jopa puutkin tottelevat meitä, ja samoin vuoret ja meren aallot.
7. Kuitenkin Herra Jumala näyttää meille meidän heikkoutemme, jotta me tietäisimme, että hänen armostansa ihmislapsia kohtaan ja hänen suuresta itsensäälentamisestään meillä on voima tehdä tällaista.
8. Katso, suuret ja ihmeelliset ovat Herran teot, kuinka tutkimattomat ovat hänen salaisuuksiensa syvytydet; ja mahdotonta olisi ihmisen ymmärtää kaikkia hänen teitensä. Eikä yksikään ihminen tunne hänen teitensä, ellei niitä hänelle ilmoiteta; sen tähden veljet, älkää halveksiko Jumalan ilmoituksia.
9. Sillä katso, hänen sanansa voimalla ihminen tuli maan päälle, joka maa oli luotu hänen sanansa voimalla. Jos siis Jumala pystyi puhumaan, niin että maailma syntyi, ja puhumaan, niin että ihminen tuli luoduksi, niin kuinka hän ei silloin pystyisi käskemään maata tai sen pinnalla elävää kättensä tekoa oman tahtonsa ja mielisuosionsa mukaan?
10. Älkää siis, veljet, pyrkikö neuvomaan Herraa, vaan ottamaan neuvoja hänen kädestänsä. Sillä katsokaa, te itse tiedätte, että hän viisaasti ja oikeudenmukaisesti ja peräti armeliaasti neuvoo kaikkia tekojansa.
11. Sen tähden, rakkaat veljeni, olkaa Hänen kanssaan sovitettut Kristuksen, hänen Ainosyntyisen poikansa, sovituksen kautta, niin te pääsette osallisiksi ylösnousemuksesta sen kuolleistaherättämisen voiman mukaisesti, joka on Kristuksessa, ja teidät tuodaan Jumalan eteen Kristuksen esikoisina, koska teillä on usko ja te olette saaneet kirkkauten hyvän toivon hänessä, ennen kuin hän ilmoittaa itsensä lihassa.
12. Ja nyt, rakkaat, älkää ihmetelkö, että minä kerron teille näitä asioita, sillä miksi ei voisi puhua Kristuksen sovituksesta ja saavuttaa täydellistä tietoa hänestä sekä saavuttaa tietoa ylösnousemuksesta ja tulevasta maailmasta?
13. Katsokaa, veljeni, antakaa profetoivan profetoida, jotta ihmiset ymmärtäisivät, sillä Henki puhuu totuuden eikä valehtele. Se puhuu siis asioista sellaisina kuin ne todellisuudessa ovat, ja asioista sellaisina kuin ne todella tulevat olemaan; näin ollen nämä asiat on ilmaistu meille selkeästi meidän sielujemme pelastuksen tähden. Mutta katso, me emme ole näiden asioiden ainoita todistajia, sillä Jumala puhui niitä myös entisajan profeetoille.
14. Mutta katso, juutalaiset olivat niskurikansaa, ja he halveksivat selkeitä sanoja ja surmasivat profeetat ja etsivät sellaista, mitä he eivät saattaneet ymmärtää. Sen tähden he sokeutensa tähden, mikä sokeus johtui siitä, että he suuntasivat katseensa yli maalin, joutuivat sortumaan, sillä Jumala on ottanut pois selkeytensä heiltä ja on antanut heille paljon sellaista, mitä he eivät saata ymmärtää, koska he sitä kaipasivat. Ja koska he sitä kaipasivat, Jumala on tehnyt sen, jotta he kompastuisivat.
15. Ja nyt Henki kehoittaa minua, Jaakobia, profetoimaan; sillä minä huomaan minussa olevan Hengen vaikutuksen perusteella, että juutalaiset kompastuessaan hylkäävät kiven, jota he rakentaessaan voisivat käyttää kestäväenä perustana.
16. Mutta katso, kirjoitusten mukaan tästä kivistä on tuleva se suuri ja viimeinen ja ainoa varma perusta, jonka varaan juutalaiset voivat rakentaa.
17. Ja nyt, rakkaani, kuinka on mahdollista, että nämä varman perustan hyljättyänsä kosaan voivat rakentaa sen varaan, niin että siitä voi tulla heidän kulmakivensä?
- 1[8]. Katsokaa, rakkaat veljeni, minä selitän tämän salaisuuden teille, ellen minä tavalla tai toisella horjahda lujuudestani Hengessä ja kompastu teidän takianne tuntemani ahdistuksen johdosta.

5 LUKU

Jaakob lainaa profeetta Senoksen sanoja. Vertaus jalosta ja villistä öljypuusta. Israel ja pakanakansat.

1. Katsokaa, veljeni, ettekö muista lukeneenne niitä profeetta Senoksen sanoja, jotka hän puhui Israelin huoneelle, sanoen:
2. Kuulkaa, te Israelin huone, ja kallistakaa korvanne minun, Herran profeetan, sanoille.
3. Sillä katso, näin sanoo Herra: Minä vertaan sinua, sinä Israelin huone, jaloön öljypuuhun, jonka mies otti ja hoiti sitä viinitarhassansa; ja se kasvoi ja vanheni ja alkoi kuivettua.
4. Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä meni viljelyksellensä ja näki, että hänen öljypuunsa alkoi kuivettua, ja hän sanoi: Minä leikkaan sen ja käännän maata sen ympäriltä ja hoidan sitä, niin että se ehkä työntää nuoria ja hentoja vesoja eikä menehdy.
5. Ja tapahtui, että hän leikkasi sen, käänsi maata sen ympäriltä ja hoiti sitä sanansa mukaisesti.
6. Ja tapahtui, että se usean päivän kuluttua alkoi jonkin verran työntää nuoria ja hentoja vesoja, mutta katso, sen latva alkoi kuolla.

7. Ja tapahtui, että viinitarhan isäntä näki sen, ja hän sanoi palvelijallensa: Minua murehduttaisi tämän puun menettäminen; mene sen tähden poimimaan oksia villistä öljypuusta ja tuo ne minulle, ja me katkomme pois nuo pääoksat, jotka ovat alkaneet kuivua, ja me heitämme ne tuleen poltettavaksi.
8. Ja katso, sanoo viinitarhan Herra, minä otan monta näistä nuorista ja hennoista vesoista ja oksastan ne, mihin haluan; ja yhdentekevää, vaikka tämän puun juuri menehtyykin, minä voin silti säilyttää sen hedelmän itselleni; sen tähden minä otan nämä nuoret ja hennot vesat ja oksastan ne, mihin haluan.
9. Ota sinä villin öljypuun oksat ja oksasta ne näiden sijaan; ja nämä, jotka minä olen katkonut, minä heitän tuleen ja poltan ne, etteivät ne olisi tiellä viinitarhassani.
10. Ja tapahtui, että viinitarhan Herran palvelija teki viinitarhan Herran sanan mukaan ja oksasti villin öljypuun vesat runkoon.
11. Ja viinitarhan Herra käski kääntää maata puun ympäriltä ja leikata ja hoitaa sitä, sanoen palvelijallensa: Minua murehduttaisi tämän puun menettäminen; sen tähden, että ehkä saisin pelastetuksi sen juuret tuholta, että saisin ne pelastetuksi itselleni, minä olen tehnyt tämän.
12. Mene siis; pidä huoli puusta ja hoida sitä sanojeni mukaan.
13. Ja nämä minä panen maahan viinitarhani etäisimpään osaan, minne mieleni tekee, eikä se koske sinua; ja minä teen sen pelastaakseni itselleni puun luonnolliset oksat; sekä säästäakseni niiden kantaman hedelmän hedelmättömäksi vuodenajaksi itselleni; sillä minua murehduttaisi tämän puun ja sen hedelmien menettäminen.
14. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra meni ja katki jalon öljypuun luonnolliset oksat viinitarhan etäisimpiin osiin, yhden sinne ja toisen tänne, oman tahtonsa ja mielensä mukaan.
15. Ja tapahtui, että kului pitkä aika, ja viinitarhan Herra sanoi palvelijallensa: Tule, menkäämme viinitarhaan, tehdäksemme työtä viinitarhassa.
16. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sekä palvelija menivät viinitarhaan työhön. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännällensä: Katso, silmää tänne; katso puuta.
17. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra katsoi ja näki puun, johon villit öljypuun vesat oli oksastettu; ja se oli kasvanut pituutta ja alkanut kantaa hedelmää. Ja hän näki, että ne olivat hyviä; ja sen hedelmät olivat luonnollisten hedelmien kaltaisia.
18. Ja hän sanoi palvelijalle: Katso, villin puun oksat ovat imeneet itseensä sen juuren mehua, saaden sen juuresta paljon voimaa; ja sen juuresta saamansa paljon voiman tähden villioksat ovat kantaneet jalon hedelmän. Ellemme nyt olisi oksastaneet runkoon näitä vesoja, olisi puu tuhoutunut. Ja nyt katso, minä panen säästöön paljon tämän puun kantamaa hedelmää; ja minä panen sen hedelmää säästöön hedelmättömäksi vuodenajaksi itseäni varten.
19. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sanoi palvelijalle: Tule, menkäämme viinitarhan etäisimpään osaan katsomaan, eivätkö puun luonnollisetkin oksat ole kantaneet runsasta hedelmää, jotta voisin panna niiden sadon säästöön hedelmättömäksi vuodenajaksi itseäni varten.
20. Ja tapahtui, että he menivät sinne, mihin isäntä oli katkenyt puun luonnolliset oksat, ja hän sanoi palvelijalle: Katso näitä; ja hän näki ensimmäisen kantaneen runsaan hedelmän; ja hän näki myös, että ne olivat hyviä. Ja hän sanoi palvelijalle: Ota sen satoa ja pane säästöön hedelmättömäksi vuodenajaksi, jotta voisin säilyttää sitä itseäni varten; sillä katso, hän sanoi, tämän pitkän ajan olen sitä hoitanut, ja se on kantanut runsaan hedelmän.
21. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännällensä: Kuinka tulit tänne istuttamaan tämän puun taikka tämän oksan siitä puusta? Sillä katso, maan kohta oli koko viinitarhassa karui.
22. Ja viinitarhan Herra sanoi hänelle: Älä minua neuvo; minä tiesin, että se oli karua maata; sen tähden minä sanoin sinulle, että olen hoitanut sitä tämän pitkän ajan, ja sinä näet, että se on kantanut runsaan hedelmän.
23. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sanoi palvelijallensa: Katso tänne, katso, minä olen istuttanut toisenkin puusta leikatun oksan; ja sinä tiedät, että tämä maan kohta oli karumpi kuin ensimmäinen. Mutta katso tätä puuta. Minä olen hoitanut sitä tämän pitkän ajan, ja se on kantanut runsaan hedelmän; kokoa se siis ja pane se säästöön hedelmättömäksi vuodenajaksi, jotta voisin säilyttää sen itseäni varten.
24. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra taaskin sanoi palvelijallensa: Katso tänne nähdäksesi toisenkin istuttamani oksan; sinä näet, että minä olen sitäkin hoitanut, ja se on kantanut hedelmää.
25. Ja hän sanoi palvelijalle: Silmää tänne ja katsele viimeistä. Katso, tämän minä olen istuttanut hyvään maan kohtaan; ja minä olen hoitanut sitä tämän pitkän ajan, ja vain osa puusta on kantanut jaloa hedelmää, ja toinen osa puusta on kantanut villiä hedelmää; katso, minä olen hoitanut tätä puuta samoin kuin muitakin.
26. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sanoi palvelijalle: Katko pois oksat, jotka eivät ole kantaneet hyvää hedelmää, ja heitä ne tuleen.
27. Mutta katso, palvelija sanoi hänelle: leikatkaamme sitä ja kääntäkäämme maata sen ympäriltä ja hoitakaamme sitä vähän kauemmin, jotta se kenties kantaisi sinulle hyvää hedelmää, niin että voit panna sen säästöön hedelmättömäksi vuodenajaksi.
28. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra ja viinitarhan Herran palvelija hoitivat kaikkea viinitarhan hedelmää.
29. Ja tapahtui, että oli kulunut pitkä aika, ja viinitarhan Herra sanoi palvelijallensa: Tule, menkäämme viinitarhaan tehdäksemme taas työtä viinitarhassa. Sillä katso, aika lähes tyy ja kohta on loppu käsissä; sen tähden minun täytyy panna satoa säästöön hedelmättömäksi vuodenajaksi itseäni varten.
30. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra ja palvelija menivät viinitarhaan; ja he tulivat sen puun luokse, jonka luonnolliset oksat oli katkaistu ja jonka runkoon villivesat oli oksastettu; ja katso, puu oli täynnänsä kaikenlaisia hedelmiä.
31. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra maistoi hedelmiä, kutakin lajia vuoron perään, ja viinitarhan Herra sanoi: Katso, tämän pitkän ajan me olemme hoitaneet tätä puuta, ja minä olen pannut itseäni varten hedelmättömäksi vuodenajaksi säästöön paljon satoa.

32. Mutta katso, tällä kertaa se on kantanut runsaan sadon, eikä mitään siitä ole hyvää. Ja katso, siinä on kaikenlaisia huonoja hedelmiä, eivätkä ne hyödytä minua mitään, huolimatta kaikesta meidän työstämme; ja nyt minua murehduttaisi tämän puun menettäminen.
33. Ja viinitarhan Herra sanoi palvelijalle: Mitä meidän on tekeminen puulle, jotta saisin siitä taas hyviä hedelmiä itselleni?
34. Ja palvelija sanoi isännällensä: Katso, koska sinä oksastit villistä öljypuusta otetut oksat puuhun, ovat ne ravinneet juuria, niin että ne ovat hengissä eivätkä ole tuhoutuneet; sen tähden sinä tapaavat ne vielä hyvässä kunnossa.
35. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sanoi palvelijallensa: Puu ei tuota minulle mitään hyötyä, eivätkä sen juuret tuota minulle mitään hyötyä, niin kauan kuin se kantaa huonoa hedelmää.
36. Kuitenkin minä tiedän, että juuret ovat hyvät, ja omaa tarkoitustani varten minä olen ne säilyttänyt; ja paljon voimansa avulla ne ovat tähän saakka tuottaneet villioksista hyvää hedelmää.
37. Mutta katso, villioksat ovat kasvaneet ja ovat voittaneet puun juuret; ja koska villioksat ovat voittaneet puun juuret, se on tuottanut paljon huonoa hedelmää; ja koska se on tuottanut niin paljon huonoa hedelmää, sinä näet, että se alkaa menehtyä; ja se on ennen pitkää kypsä tuleen heitettäväksi, elleimme me tee jotakin sen pelastamiseksi.
38. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sanoi palvelijallensa: Menkäämme viinitarhan etäisimpiin osiin katsomaan, ovatko luonnollisetkin oksat kantaneet huonoa hedelmää.
39. Ja tapahtui, että he menivät viinitarhan etäisimpiin osiin. Ja tapahtui, että he näkivät luonnollistenkin oksien hedelmien turmeltuneen, ensimmäisen ja toisen ja myös viimeisen, ja ne olivat kaikki turmeltuneet.
40. Ja viimeisen villihedelmät olivat peittäneet allensa sen osan puusta, joka kantoi hyvää hedelmää, niin että oksa oli kuivettunut ja kuollut.
41. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra itki ja sanoi palvelijalle: Mitä olisin voinut enemmän tehdä viinitarhalleni?
42. Katso, minä tiesin, että kaikki viinitarhan hedelmät näitä lukuunottamatta olivat turmeltuneet. Ja nyt nämäkin, jotka kerran ovat kantaneet hyvää hedelmää, ovat turmeltuneet; ja nyt kaikki viinitarhani puut kelpaavat vain maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi.
43. Ja katso tätä viimeistä, jonka oksa on kuivettunut ja jonka minä istutin hyvään maan kohtaan, kohtaan, jota pidin kaikkia muita viinitarhani maan kohtia parempana.
44. Ja sinä näit, että minä hakkasin myös maahan sen, mikä peitti tämän maan kohdan, voidakseni istuttaa tämän puun sen sijaan.
45. Ja sinä näit, että osa siitä kantoi hyvää hedelmää ja osa siitä kantoi villihedelmää; ja koska minä en katkonut sen oksia enkä heittänyt niitä tuleen, niin katso, ne ovat peittäneet allensa hyvän oksan, niin että se on kuivettunut.
46. Ja katso, huolimatta kaikesta sitä huolellisuudesta, jolla me olemme hoitaneet viinitarhaani, sen puut ovat turmeltuneet, niin että ne eivät kanna hyvää hedelmää; ja nämä minä olin toivonut voivani pelastaa pannakseni niiden hedelmiä säilöön hedelmättömäksi vuodenajaksi itseäni varten. Mutta katso, ne ovat muuttuneet villin öljypuun kaltaisiksi, eivätkä ne kelpaa muuhun kuin maahan kaadettaviksi ja tuleen heitettäväksi; ja minua murehduttaisi niiden menettäminen.
47. Mutta mitä olisin voinut tehdä enemmän viinitarhassani? Olenko minä päästänyt käteni veltostumaan, niin etten ole sitä hoitanut? En, minä olen hoitanut sitä, ja minä olen kääntänyt maata sen ympäriltä ja minä olen leikannut sitä ja minä olen sitä lannoittanut; ja minä olen pitänyt kättäni ojennettuna melkein koko päiväkauden, ja loppu lähes tyy. Ja minua murehduttaisi, jos minun täytyisi kaataa maahan kaikki viinitarhani puut ja heittää ne tuleen poltettaviksi. Kuka on turmellut viinitarhani?
48. Ja tapahtui, että palvelija sanoi isännällensä: Eikö sitä ole tehnyt sinun viinitarhasi puiden korkeus - eivätkö sen oksat ole peittäneet allensa niitä juuria, jotka ovat hyviä? Ja koska oksat ovat peittäneet allensa niiden juuret, niin katso, ne kasvoivat nopeammin kuin juurien voima, ottaen voiman itsellensä. Katso, minä sanon, eikö tämä ole syytä siihen, että sinun viinitarhasi puut ovat turmeltuneet?
49. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra sanoi palvelijalle: Menkäämme kaatamaan maahan viinitarhan puut ja heittäkäämme ne tuleen, etteivät ne olisi tiellä viinitarhassani, sillä minä olen tehnyt kaiken. Mitä minä olisin voinut enemmän tehdä viinitarhani hyväksi?
50. Mutta katso, palvelija sanoi viinitarhan Herralle: Armahda sitä vielä vähän aikaa.
51. Ja Herra sanoi: Niin, minä armahdan sitä vielä vähän aikaa, sillä minua murehduttaisi viinitarhani puiden menettäminen.
52. Ottakaamme sen vuoksi oksia näistä jotka olemme istuttaneet viinitarhan etäisimpiin osiin, ja oksastakaamme ne siihen puuhun, josta ne ovat peräisin; ja katkokaamme puusta ne oksat, joiden hedelmät ovat kaikkein katkerimpia, ja oksastakaamme puun luonnolliset oksat niiden tilalle.
53. Ja tämän minä teen, jotta puu ei menehtyisi, vaan minä kenties saisin pelastetuksi itselleni sen juuret omaa tarkoitustani varten.
54. Ja katso, sen puun luonnollisten oksien juuret, jotka minä istutin, minne mieleni teki, ovat vielä elossa; jotta minä siis saisin nekin säilymään omaa tarkoitustani varten, minä otan tämän puun oksia ja oksastan ne niihin. Minä oksastan niihin niiden kantapuun vesoja, jotta minä saisin juuretkin säilymään itselleni, niin että kun ne ovat kyllin vahvat, ne kenties pystyvät kantamaan minulle hyvää hedelmää ja minulle vielä on tuleva kunniaa viinitarhani hedelmistä.
55. Ja tapahtui, että he ottivat luonnollisesta puusta, joka oli villiintynyt, ja oksastivat luonnollisiin puihin, jotka myös olivat villiintyneet.
56. Ja he ottivat myös luonnollisista puista, jotka olivat villiintyneet, ja oksastivat niiden kantapuuhun.
57. Ja viinitarhan Herra sanoi palvelijalle: Katko puista ainoastaan kaikkein katkerimmat villioksat, ja niihin sinun tulee oksastaa sen mukaan kuin olen sanonut.

58. Ja hoivatkaamme taas viinitarhan puita ja leikatkaamme sen oksia; ja katkokaa me puista ne oksat, jotka ovat kuivettuneet ja joiden tuho on varma, ja heittäkäämme ne tuleen.
59. Ja tämän minä teen, jotta niiden juuret kenties voimistuisivat hyvyytensä tähden ja oksien vaihtumisen tähden, jotta hyvä saisi pahasta vallan.
60. Ja koska minä olen säilyttänyt luonnolliset oksat ja niiden juuret ja oksastanut luonnolliset oksat takaisin kantapuuhunsa, ja olen säilyttänyt niiden kantapuun juuret, jotta minun viinitarhani puut kenties jälleen kantaisivat hyvää hedelmää ja jotta minulla jälleen olisi iloa viinitarhani hedelmistä ja minä kenties suuresti voisin iloita siitä, että olen säilyttänyt ensimmäisen hedelmän juuret ja oksat.
61. Mene siis kutsumaan palvelijoita, jotta me tekisimme ahkerasti ja kaikin voimin työtä viinitarhassa, valmistaaksemme tietä sille, että minä jälleen saisin kasvatetuksi luonnollisia hedelmiä, mitkä luonnolliset hedelmät ovat hyviä ja kaikkia muita hedelmiä kallisarvoisempia.
62. Menkäämme siis tekemään kaikin voimin työtä tämän viimeisen kerran, sillä katso, loppu on lähellä, ja viimeisen kerran minä nyt käyn leikkaamaan viinitarhaani.
63. Oksastakaa vesat runkoihin; aloittakaa viimeisistä, jotta ne tulisivat ensimmäisiksi ja jotta ensimmäiset tulisivat viimeisiksi, ja kääntäkää maata puiden ympäriltä, sekä vanhojen että nuorten, ensimmäisten ja viimeisten, ja viimeisten ja ensimmäisten, jotta kaikki vielä kerran tulisivat viimeisen kerran hoidetuksi.
64. Kääntäkää siis maata niiden ympäriltä ja leikatkaa niitä ja lannoittakaa niitä vielä kerran, viimeisen kerran, sillä loppu lähestyy. Ja jos nämä viimeiset oksakset kasvavat ja kantavat luonnollista hedelmää, niin valmistakaa niille tilaa, jotta ne kasvaisivat.
65. Ja kun ne alkavat kasvaa, leikatkaa pois oksat, jotka kantavat karvaita hedelmiä, hyvien voimakkuuden ja koon mukaan; mutta teidän ei pidä leikata pois huonoja oksia kaikkia samalla kertaa, etteivät niiden juuret olisi liian voimakkaat oksaksille ja niiden oksakset tuhoutuisi ja etten minä menettäisi viinitarhani puita.
66. Sillä minua murehduttaisi viinitarhani puiden menettäminen; leikatkaa siis pois huonot oksat sitä myöten kuin hyvät kasvavat, jotta juuri ja latvus olisivat tasaväkiset, kunnes hyvät saavat huonoista vallan ja huonot hakataan poikki ja heitetään tuleen, etteivät ne olisi tiellä viinitarhassani; ja näin minä lakaisen pois viinitarhastani sen, mikä on huonoa.
67. Ja luonnollisen puun oksat minä oksastan takaisin luonnolliseen puuhun.
68. Ja luonnollisen puun oksat minä oksastan puun luonnollisiin oksiin, ja näin minä saatan ne jälleen toistensa yhteyteen, niin että ne kantavat luonnollista hedelmää, ja ne tulevat olemaan yhtä.
69. Ja huonot heitetään pois, pois koko minun viinitarhani alueelta; sillä katso, vain tämän yhden kerran minä leikkaan viinitarhaani.
70. Ja tapahtui, että viinitarhan Herra lähetti palvelijansa, ja palvelija meni ja teki, kuten Herra oli käskenyt hänen tehdä, ja nouti toisia palvelijoita; ja heitä oli vähän.
71. Ja viinitarhan Herra sanoi heille: Menkää ja tehkää työtä viinitarhassa kaikin voimin. Sillä katsokaa, viimeisen kerran minä nyt hoidan viinitarhaani; sillä loppu on aivan lähellä, ja joutuisasti tulee toinen vuodenaika; ja jos te teette kaikin voimin työtä minun kanssani, te saatte iloita sadosta, jonka minä panen säästöön itseäni varten siksi ajaksi, joka kohta tulee.
72. Ja tapahtui, että palvelijat menivät ja tekivät työtä kaikin voimin; ja myös viinitarhan Herra teki työtä heidän kanssaan; ja he tottelivat kaikessa viinitarhan Herran käskyjä.
73. Ja viinitarhassa alkoi taas kasvaa luonnollista hedelmää, ja luonnolliset oksat alkoivat kasvaa ja menestyä erinomaisen hyvin; ja villioksat katkottiin vähitellen pois ja heitettiin tuleen, ja he pitivät puiden juuret ja latvukset tasaväkisinä niiden voiman mukaan.
74. Ja näin he tekivät työtä perin ahkerasti viinitarhan Herran käskyjen mukaisesti, kunnes huono oli heitetty pois viinitarhasta, ja Herra oli saanut puut jälleen kantamaan luonnollista hedelmää; ja ne tulivat kuin yhdeksi; ja hedelmät olivat yhdenlaiset; ja viinitarhan Herra oli saanut säilytetyksi itselleen luonnollisen hedelmän, joka oli hänelle alusta alkaen ollut kallisarvoisin.
75. Ja tapahtui, että kun viinitarhan Herra näki, että hänen satonsa oli hyvä, ja että hänen viinitarhansa ei enää ollut kelvoton, hän kutsui palvelijansa luokseen ja sanoi heille: Katsokaa, tämän viimeisen kerran me olemme hoitaneet minun viinitarhaani, ja sinä näet, että minä olen tehnyt mieleni mukaan; ja minä olen saanut säilytetyksi luonnollisen hedelmän, joka on hyvä aivan kuin alussakin. Ja autuas olet sinä, sillä koska te olette ahkerasti tehneet kanssani työtä minun viinitarhassani ja pitäneet minun käskyni ja auttaneet minua saamaan takaisin luonnollisen hedelmän, niin ettei minun viinitarhani enää ole kelvoton, ja se, mikä on ollut huonoa, on heitetty pois, niin katso, te saatte iloita kanssani minun viinitarhani hedelmästä.
76. Sillä katso, pitkän aikaa minä tahdon panna säästöön viinitarhani satoa itseäni varten hedelmättömäksi ajaksi, joka joutuisasti tulee, ja viimeisen kerran minä olen hoitanut viinitarhaani ja sitä leikannut ja sen maata kuokkinut ja sitä lannoittanut: sen tähden minä panen säästöön itseäni varten hedelmää pitkän aikaa, sen mukaan mitä olen puhunut.
77. Ja kun tulee aika, jolloin huonoa hedelmää jälleen ilmaantuu viinitarhaani, minä annan koota hyvän ja huonon; ja hyvän minä pelastan itselleni, ja huonon minä heitän pois sille kuuluvaan paikkaansa. Ja sitten tulee hedelmätön aika ja loppu, ja minä poltatan tulella viinitarhani.

6 LUKU

Jaakob selittää vertauksen öljypuusta. Viinitarhan leikkaaminen.

1. Ja nyt, katsokaa, veljeni, kuten minä sanoin teille, että profetoisin, niin katso, tämä on minun profetiani - että se, mitä tämä profeetta Senos puhui Israelin huoneesta, verratte sitä jaloon öljypuuhun, on totisesti tapahtuva.

2. Ja se päivä, jolloin hän toisen kerran ojentaa kätensä kootakseen kansansa, on se päivä, tuo viimeinen kerta, jolloin Herran palvelijat menevät hänen valtuuttamiansa hoitamaan ja leikkaamaan hänen viinitarhaansa; ja sen jälkeen loppu pian tulee.
3. Ja kuinka autuaita ovatkaan ne, jotka ovat tehneet ahkerasti työtä hänen viinitarhausansa; ja kuinka kirottuja ovat ne jotka heitetään heille kuuluvaan paikkaansa! Ja maailma poltetaan tulella.
4. Ja kuinka armollinen onkaan meidän Jumalamme meitä kohtaan sillä hän muistaa Israelin huonetta, sekä juuria että oksia, ja hän pitää käsiänsä ojennettuina heitä kohti koko päiväkauden; ja he ovat niskuroivaa ja uppiniiskaista kansaa; mutta jokainen, joka ei paaduta sydäntänsä, pelastuu Jumalan valtakuntaan.
5. Sen tähden minä, rakkaat veljeni, vakavin sanoin pyydän teitä tekemään parannuksen ja tulemaan vakaalla sydämellä ja riippumaan kiinni Jumalassa niin kuin hän riippuu kiinni teissä. Älkääkää paaduttako sydäntänne, niin kauan kuin hänen armonsa käsivarsi on ojennettuna teitä kohti päivän valkeudessa.
6. Ja jos te tänä päivänä kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydäntänne, sillä miksi haluatte kuolla?
7. Sillä katso, kannattekö te sen jälkeen, kun teitä on koko päiväkausi ravittu Jumalan hyvällä sanalla, huonoa hedelmää, niin että teidät täytyy kaataa maahan ja heittää tuleen?
8. Katso, tulettekö te hylkäämään nämä sanat? Hylkäätekö profeettain sanat, ja hylkäätekö kaikki ne sanat, jotka on puhuttu Kristuksesta, sen jälkeen kun niin monet ovat hänestä puhuneet, ja kiellättekö Kristuksen hyvän sanan ja Jumalan voiman ja Pyhän Hengen lahjan ja sammutattekö Pyhän Hengen ja pidättekö pilkkananne sitä suurta lunastussuunnitelmaa, joka on teitä varten laadittu?
9. Ettekö te tiedä, että jos te näin teette, se lunastuksen ja ylösnousemuksen voima, joka on Kristuksessa, saattaa teidät seisomaan häpeässä ja kauhistavan syyllisinä Jumalan tuomioistuimen edessä?
10. Ja oikeudenmukaisuuden voiman mukaan, sillä oikeudenmukaisuutta ei voida kieltää, te joudutte tuli- ja tulikivijärveen, jonka liekit ovat sammumattomat, ja jonka savu nousee iankaikkisesta iankaikkiseen, mikä tuli- ja tulikivijärvi on loputon vaiva.
11. Tehkää siis parannus, oi rakkaat veljeni, käykää sisään ahtaasta portista, ja pysykää kaidalla tiellä, kunnes saavutatte iankaikkisen elämän.
12. Olkaa viisaat; mitä minä voin muuta sanoa?
13. Lopuksi minä sanon teille jäähyväiset, siksi kunnes minä tapaan teidät Jumalan hyvän tuomioistuimen edessä, joka tuomioistuin lyö jumalattomat kauhistavalla pelolla ja vastustuksella. Amen.

7 LUKU

Serem, joka kieltää Kristuksen, vaatii merkkiä, jolloin hänet lyödään. Hän tunnustaa syntinsä ja kuolee. Uudistus alkaa. Laamanilaisten viha nefiläisiä kohtaan. Jaakob antaa levyt pojallensa Enokselle.

1. Ja nyt tapahtui muutaman vuoden kuluttua, että Nefin kansan keskuuteen ilmaantui mies, jonka nimi oli Serem.
2. Ja tapahtui, että hän alkoi saarnata kansan keskuudessa, julistaen sille, ettei Kristusta tulisi. Ja hän saarnasi paljon sellaista, mikä oli kansalle mieleen; ja hän teki tämän kumotuksensa opin Kristuksesta.
3. Ja hän työskenteli ahkerasti johdattaakseen kansan sydämet harhaan, niin että hän sai johdatetuksi harhaan monta sydäntä: ja tietäen, että minä, Jaakob, uskoin Kristukseen, joka oli tuleva, hän etsi innokkaasti tilaisuutta päästäksensä minun luokseni.
4. Ja hän oli oppinut mies, niin että hän taisi täydellisesti kansan puhettavan; sen tähden hän pystyi puhumaan hyvin liukkaasti ja vaikuttamaan voimakkaasti puheillaan perkeleen voiman tukemana.
5. Ja hän toivoi voivansa järkyttää minun uskoani huolimatta niistä monista ilmestyksistä ja niistä monista asioista, joita olin nähnyt tästä kaikesta; sillä totisesti minä olin nähnyt enkeleitä, ja he olivat palvelleet minua. Ja minä olin myös kuullut Herran äänen puhuvan minulle totisin sanoin useaan kertaan; sen tähden minua ei voitu järkyttää.
6. Ja tapahtui, että hän tuli minun luokseni, ja tällä tavoin hän puhui minulle sanoen: Veli Jaakob, minä olen innokkaasti etsinyt tilaisuutta puhuakseni kanssasi, sillä minä olen kuullut ja tiedänkin, että sinä kuljet paljon ympäri, saarnaten sitä, mitä te sanotte evankeliumiksi eli opiksi Kristuksesta.
7. Ja te olette johdattaneet harhaan monia tästä kansasta, niin että he vääristelevät Jumalan suoran tien eivätkä pidä Mooseksen lakia, joka on oikea tie; ja he muuttavat Mooseksen lain sellaisen olennon palvelemiseksi, jonka te sanotte tulevan monen sadan vuoden perästä. Ja katso, nyt minä, Serem, sanon sinulle, että tämä on Jumalan pilkkaamista, sillä kukaan ihminen ei sellaisista asioista tiedä, sillä hän ei voi tietää tulevia. Ja tällä tavoin Serem kiisteli minua vastaan.
8. Mutta katso, Herra Jumala vuodatti Henkensä minun sieluuni, niin että minä saatoin hänet kaikissa hänen puheissansa ymmälle.
9. Ja minä sanoin hänelle: Kiellätkö sinä Kristuksen tulemisen? Ja hän sanoi: Jos Kristus olisi olemassa, minä en kieltäisi häntä, mutta minä tiedän, ettei Kristusta ole olemassa, ei ole ollut eikä tule koskaan olemaan.
10. Ja minä sanoin hänelle: Uskotko sinä kirjoituksiin? Ja hän sanoi: Uskon.
11. Ja minä sanoin hänelle: Silloin sinä et niitä ymmärrä; sillä ne totisesti todistavat Kristuksesta. Katso, minä sanon sinulle, ettei yksikään profeetoista ole kirjoittanut eikä profetoinut puhumatta tästä Kristuksesta.
12. Eikä tässä ole kaikki - se on ilmoitettu minulle, sillä minä olen kuullut ja nähnyt; ja se on myös ilmoitettu minulle Pyhän Hengen voimalla; sen tähden minä tiedän, että ellei sovutusta tapahtuisi, koko ihmiskunta joutuisi kadotukseen.

13. Ja tapahtui, että hän sanoi minulle: Anna minulle jokin merkki tällä Pyhän Hengen voimalla, jonka avulla sinä niin paljon tiedät.
14. Ja minä sanoin hänelle: Mikä minä olen kiusaamaan Jumalaa, että hän antaisi sinulle merkin asiasta, jonka sinä tiedät todeksi? Kuitenkin sinä kiellät sen, koska sinä olet perkeleestä. Kuitenkaan älköön minun tahtoni tapahtuko, vaan jos Jumala lyö sinua, olkoon se sinulle merkinä siitä, että hänellä on valta sekä taivaassa että maan päällä, ja myös siitä, että Kristus on tuleva. Ja sinun tahtosi, oi Herra, tapahtukoon älköönkä minun.
15. Ja tapahtui, että kun minä, Jaakob, olin sanonut nämä sanat, Herran voima osui häneen, niin että hän kaatui maahan. Ja tapahtui, että häntä hoidettiin monen päivän ajan.
16. Ja tapahtui, että hän sanoi kansalle: Kokoontukaa huomenna, sillä minä kuolen; sen tähden minä haluan puhua kansalle, ennen kuin kuolen.
17. Ja tapahtui, että seuraavana päivänä kokoontui paljon kansaa; ja hän puhui selkeästi heille ja kielsi sen, mitä oli heille opettanut ja tunnusti Kristuksen, Pyhän Hengen voiman ja enkelten palveluksen.
18. Ja hän puhui selkeästi heille, että perkeleen voima oli häntä pettänyt. Ja hän puhui helvetistä ja iankaikkisuudesta ja iankaikkisesta rangaistuksesta.
19. Ja hän sanoi: Minä pelkään, että olen tehnyt anteeksiantamattoman synnin, sillä minä olen valehdellut Jumalalle, sillä minä kielsin Kristuksen ja sanoin uskovani kirjoituksiin; ja ne totisesti todistavat hänestä. Ja koska minä olen täten valehdellut Jumalalle, minä suuresti pelkään, että tilani on oleva kauhistava, mutta minä tunnustan syntini Jumalalle.
20. Ja tapahtui, että hän nämä sanat sanottuaan ei voinut enää sanoa mitään, vaan heitti henkensä.
21. Ja kun väkijoukko oli kuullut hänen puhuvan tämän, juuri ennen kuin hän heitti henkensä, se hämmästyí suuresti, niin että Jumalan voima laskeutui sen päälle ja sai sen valtaansa, niin että se lankesi maahan.
22. Mutta minä, Jaakob, iloitsin tästä, sillä minä olin pyytänyt sitä Isältäni, joka oli taivaassa, sillä hän oli kuullut huutoni ja vastannut rukoukseeni.
23. Ja tapahtui, että rauha ja Jumalan rakkaus palasi taas kansan keskuuteen; ja ihmiset tutkivat kirjoituksia eivätkä enää kallistaneet korvaansa sille, mitä tämä jumalaton mies oli puhunut.
24. Ja tapahtui, että laamanilaisia koetettiin monin tavoin saada johdatetuksi ja käännytettyksi takaisin totuuden tuntemiseen, mutta se oli kaikki turhaa, sillä he iloitsivat sodista ja verenvuodatuksesta, ja heissä paloi ikuinen viha meitä, heidän veljiänsä, kohtaan. Ja alituisen he yrittivät asevoimin tuhota meitä.
25. Sen tähden Nefin kansa varustautui heitä vastaan sotajoukkoinensa ja kaikkine voimainensa, pannen luottamuksensa pelastuksensa Jumalaan ja kallioon; sen tähden se tähän saakka oli selviytynyt vihollistensa voittajana.
26. Ja tapahtui, että minä, Jaakob, aloin tulla iäkkääksi, ja koska tämän kansan historia on kirjoitettu Nefin toisille levyille, minä päätän nämä muistiinpanot, vakuuttaen kirjoittaneeni parhaan tietoni mukaan ja sanomalla, että aika on rientänyt mukanamme ja myös elämämme on kulunut, kuin olisimme olleet yksinäinen ja vakava kansa, vaeltajia, Jerusalemita karkoitettuja, koettelemusten alaisina erämaassa syntyneitä ja veljiemme vihaamia, mistä on ollut seurauksena sotia ja riitaisuuksia; sen tähden me olemme mu-rehtien viettäneet päivämme.
27. Ja minä, Jaakob, näin että minun oli pian laskeuduttava hautaani; sen tähden minä sanoin pojalleni Enokselle: Ota nämä levyt. Ja minä kerroin hänelle, mitä veljeni Nefi oli käskennyt minun tehdä, ja hän lupasi olla kuuliainen näille käskyille. Ja minä päätän kirjoittamiseni näille levyille, mikä kirjoittaminen on ollut vähäistä; ja lukijalle minä sanon jäähyväiset, toivoen, että monet veljistäni lukisivat sanani. Jääkää hyvästi, veljet.